

Finantsministeren (Estrup): Siden jeg for et Par Dage siden havde Ordet, er der faldet mange Bemærkninger her i Salen, som kunde foranledige mig til at udtale mig. Jeg skal imidlertid kun indskrænke mig til nogle enkelte — som det forekommer mig — betydeligere Udtalelser, som have fundet Sted. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) indledede sit Foredrag igaar med en fuld Tilslutning til en Bemærkning, jeg tidligere havde gjort i Anledning af en, som det forekommer mig, spottende Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) om Landstingets Behandling af denne Sag. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds udtalte, at han var fuldstændig enig med mig i, at det kun var at rose, naar en Mand gav efter for nye Argumenter og var sig sin forandrede Mening bekendt. Og det ærede Medlem sluttede deraf, at jeg selvfølgelig selv vilde følge den Regel, og at jeg saa ogsaa maatte give efter i den Stilling, jeg hidtil havde indtaget lige overfor Spørgsmaalet om Vigevægt for Statskassens Vedkommende. Ja, det ærede Medlem vilde have været berettiget til at gjøre den Slutning, naar det ærede Medlem i Virkelighed var fremkommet med nye Argumenter til Støtte for den Paastand, der staar imod min; men det er ikke lykkes det ærede Medlem. Det ærede Medlem fremhævede vel, at Loven af 5te August 1864 kalder sig en Krigsskatlov og selvfølgelig under hele sin Behandling er bleven nævnt ved dette Navn; men det er jo ingenlunde noget Nyt, det er saa lidt noget Nyt, at jeg, som selv har stemt for denne Lov, jo har kjendt den i de forløbne 18 Aar. Nei, naar det ærede Medlem i sin Selvbekendelse for ikke ved sin væsentlige Andel i denne Lovs Tilblivelse at have været opmærksom paa eller at have søgt, saavidt det stod til ham, at fastholde for denne Krigsskatlov kun en vis Tids Varighed, og naar det ærede Medlem i sin Sver udtalte, at det vilde være et Brud paa Tro og Love, naar man vilde fastholde denne Skattelov eller ialtfald den Kvantitet af Staten, som denne Skattelov bestemmer, saa vil jeg antage, at det ærede Medlem ikke har villet sigte til mig. Jeg har for mit Vedkommende aldrig opfattet denne Lov som en midlertidig Lov i den Forstand, at Statens gennem denne Lov forøgede Ind-

tægt skulde ophøre; men det er ganske vist, at Mange have opfattet den som en midlertidig Lov i den Forstand, at væsentlige Punkter i den, da Loven skulde hurtigt bringes tilveie, ikke kunde undertastes en saa moden Prøve, saa at man kunde anse det for givet, at selve de enkelte Bestemmelser i Loven skulde staa uforandrede. Jeg vil endog sige, at det forekommer mig at være noget mærkværdigt, om Noget med Hensyn til Loven af 5te August 1864 i Virkeligheden skulde have den Formening, at Staten kunde undvære en Merindtægt af 2 Mill. Kr. efter de Udgifter, som havde ramt Staten, og efter den Lemlæstelse, som det da var givet forestod Staten. Nei, jeg tror nok, at Sandheden er den, at man var sig fuldt bevidst, at det var nødvendigt at skabe forøgede Indtægter for den danske Stat, der blev tilbage; men ganske vist, man maatte lade det staa som et aabent Spørgsmaal, om den forøgede Indtægt skulde staves ved 2 Skilling pr. Pot Brændevin eller 2 Skilling pr. Pd. Tobak osv. I hvert Fald vil jeg bede erindre, at, da jeg i 1875 traadte til paa denne Plads, da stod Staten der og stod uanfægtet. Jeg har modtaget Styrelsen af Statens Finanser med denne Skatteindtægt og aldrig med den Forudsætning, at det var Brud paa Tro og Love at beholde den. — Et andet Argument, det ærede Medlem kom med mod at fastholde den nuværende Stats Kvantitet, var det, at Millionerne, som det ærede Medlem udtrykte sig, ynge stærkere i Skatteydernes Lommer end under Statskassens Bærg. Det er i hvert Fald kun en Sandhed med Modifikation; thi jeg tror ikke, at det vil være vanskeligt at paavise Anvendelse af Skatteydelse fra Statens Side, som er langt mere frugtbringende end nogen Anvendelse, som Stattebeløbet kunde have faaet, end sige hvad det i Virkeligheden har faaet i Skatteydernes Lommer. Jeg tror, at der er mange Foranstaltninger, som ere bragte tilveie fra Statens Side gjennem Skatteydelse, og som i ganske andet Maal have bragt materielle Frugter for Befolkningen i sin Helhed, end samme Beløb vilde have bragt, naar det havde faaet Lov til at ynge i Skatteydernes Lommer. — Det ærede Medlem bemærkede endvidere, at det ogsaa af den Grund var urigtigt at have et for stort aarligt Overskud, fordi, som han udtrykte sig, Finantsministeren derved tabte